

[Johan Nielsen]

Jesu navn hvert knæ skal bøje sig i himlen, på jorden og under jorden, og enhver tunge skal bekende, at Jesus Kristus er herre, til Gud Faders ære.

Mine kære brødre, han døde ikke blot for vi pæne menneskers små synder. Han døde også for deres synder. Sådan tror vi kristne. Jeg ved godt, at der er mange af jer, som tror noget helt andet, men sådan tror vi kristne. Han døde også for deres synder, som sidder ude i Christiania, og der er ingen af dem derude, som i Guds øjne ikke er lige så meget værd som selv den pæneste af os – ja, selv ham, der kan sige: der er intet, der klæber ved mine fingre.

Og så en lille hilsen til hr. Erhard Jakobsen. Hr. Erhard Jakobsen ved, at han er en af de danske politikere, som jeg har holdt mest af. Jeg er ikke altid enig med ham, men jeg har sjældent kendt en mand, der kan sige tingene så godt, som han gør. Han minder mig om en historie fra slaget ved Roncesvalles. (*Munterhed*). En af kejser Karls tronjævnge blev pludselig bange. Så siger Roland til ham: »Hvorfor bliver du bange, Ansias?« Og så siger Ansias: »Jo, kan du ikke se, alle fjenderne er fulde af hedninger, og alle dalene er fulde af hedninger.« Så siger Roland til ham: »Gud lade aldrig Frankrig blive så ilde stedt, at vi to skal være bange for at kæmpe imod hedninger.« Jeg er ikke sikker på, at vi er enige om kampformen. Når jeg går 100 pct. ind for Christiania, så er det ikke, fordi at jeg ikke ved, at deres juridiske rådgivere og de, som står bagved, ønsker både hr. Anker Jørgensen ...

Formanden:

Statsministeren.

Johan Nielsen (S):

Undskyld, ... hr. statsministeren og hr. Erhard Jakobsen og mere eller mindre hele folketinget og det danske samfund derhen, hvor peberet gror. Men det er min inderste overbevisning, at der skulle ikke gå lang tid, før vi skabte et godt samfund, også dér hvor peberet gror.

Melchior (CD):

Jeg er nu ikke sikker på, at den biskop, vi lige hørte omtalt her, og hans gæst den aften i KB-hallen fik omvendt en eneste sjæl. Jeg

vil endda gætte på, at de slet ikke fik lejlighed til at forsøge på det, men at de deltog i forskellige hurra- og fyråb, alt efter som hvem der slog hvem på tæven, så den historie synes jeg ikke var god at få forstand af.

Den meget ærede sidste taler her på talerstolen har jo citeret Bibelen meget livligt. Denne bibel, som vi stort set er fælles om, kan jo bruges både til det ene og det andet; det ved pastoren jo også udmærket at den kan.

Formanden:

Pastoren, det er her hr. Johan Nielsen.

Melchior (CD):

Nå, undskyld. Ja, selvfølgelig: hr. Johan Nielsen. Jeg tror det var det, at min ærede kollega, hr. Johan Nielsen, selv nævned, at han var den eneste praktiserende præst her i tinget, der forledte mig til denne fejl i forhold til forretningsordenen. Jeg beder om undskyldning. Jeg er sikker på, at med det sindelag, hr. Johan Nielsen har, vil han i hvert fald tilgive mig.

Der står i den samme bibel, at du må ikke bøje retten, ikke over for den fattige og ikke over for den rige. Altså du må overhovedet ikke bøje retten. Det står der også i den samme bibel.

Der står i den samme bibel: I skal rette Eder efter de dommere, som er til enhver tid. Det står der også i den samme bibel. Det er bare – uden at slå op og efter hukommelsen – nogle citater, der altså kan bruges til at sige det modsatte af, hvad hr. Johan Nielsen sagde.

Og når man kommer med det kendte citat om at kaste med sten, så vil jeg dog gerne spørge: er det samfundet, der har startet med at kaste med sten mod Christiania, eller er det Christiania, der har startet med at kaste med sten mod samfundet? Man kan altså bruge tingene lovlig elastisk.

Nu er det ikke kun småtingsafdelingen, jeg gerne lige ville blande mig i. Jeg ville gerne stille et spørgsmål til forsvarsministeren. Der har allerede været en kende debat om de slutord, fru Ebba Strange som SFs ordfører her sluttede sit andet indlæg med, nemlig dette, at hun og hendes parti kan stemme for den af hr. Tastesen fremsatte dagsorden, fordi den åbner mulighed for, at Christiania vil